

Crisisdienst Jeugd doet ertoe

Ontwikkelingen in de jeugdzorg volgen elkaar in razend tempo op. Stilzitten is geen optie. Ook bij de Crisisdienst Jeugd is dat niet anders. Het enige dat niet wijzigt is het doel van de Crisisdienst Jeugd. Al jaren is het de kerntaak van dit team doorgewinterde professionals om 24/7 crisissen te beslechten. Ondanks alle veranderingen is en blijft de kerntaak overeind.

Cijfers

In 2018 heeft de Crisisdienst Jeugd van Bureau Jeugdzorg Limburg op 1970 meldingen 412 interventies gedaan. Daarvan heeft maar liefst de helft, in 204 gevallen, geleid tot afronding van de interventie enkel en alleen door het contact; door het eenmalige optreden van het team van de CDJ. Slechts in 66 gevallen heeft het tot een bed geleid en in 112 gevallen tot een ambulante vervolgtraject. Daarnaast heeft de CDJ in 2018 ook nog eens 952 meldingen voor Veilig Thuis verwerkt.

Voor teamleider Stef van der Vorst van de CDJ zeggen de cijfers genoeg, zo niet alles: “Onze interventies zorgen mede voor een stevige afname van benodigde crisiscapaciteit. Wat wij doen werkt. Wij doen ertoe.”

Keuze gemeenten

De afgelopen tijd is de teamleider samen met zijn team druk bezig geweest om met wisselend succes de meerwaarde van de Crisisdienst Jeugd duidelijk te maken aan gemeenten in heel Limburg. Veel gemeenten willen eigenlijk een crisisdienst die ook bedden kan aanbieden of een ambulante traject kan inzetten. Vanuit de Jeugdwet mag de CDJ (=lees de GI) dit niet doen. In Noord- en Midden Limburg zien de gemeenten in dat de ervaring, kennis en kunde van het CDJ misschien wel belangrijker is dan het aanbieden van het hele pakket.

De Crisisdienst Jeugd mag dan geen eigen hulp kunnen aanbieden, maar heeft wel direct toegang tot bedden en instanties om wel ambulante hulp in te zetten.

In Zuid-Limburg hebben de gemeenten besloten wel te gaan voor instanties die bedden en ambulante hulp kunnen aanbieden. Tot 1 juli mag CDJ nog de crisiszaken oppakken daar, daarna houdt het op. Dat is wel even slikken geweest voor de medewerkers van de Crisisdienst. Medewerker Hein Kreuze “We zijn nu bezig met een warme overdracht. We gaan tot 1 juli voor onze cliënt staan en zorgen dat we alles zo goed mogelijk achterlaten. Wij hebben onze meerwaarde wel laten zien. Maar er is een andere keuze gemaakt. Dat kan, maar we kijken nu verder. Er is genoeg uitdaging.”

Nieuwe uitdagingen

Teamleider Stef van der Vorst: “De hele crisiszorg is voortdurend in ontwikkeling. Wij hebben ons de afgelopen tijd met name in de breedte ontwikkeld. Van Jeugd en Opvoedhulp naar JeugdGGZ en JeugdLVB. We gaan bijvoorbeeld samen met iemand van de JeugdGGZ op pad als er sprake lijkt te zijn van een situatie waarin iemand suïcide dreigt te plegen. De medewerkers van de JeugdGGZ hebben meermaals laten weten dat ze onze inbreng enorm waarderen. In hun feedback geven ze aan dat wij zo anders werken. De GGZ werkt, zoals ze zelf zeggen, een protocol af m.b.t. de taxatie van psychiatrische problematiek. Onze Crisisdienst is meer oplossingsgericht en meer systemisch bezig. Wij proberen de crisis ter plekke op dat moment op te lossen. Dat is een belangrijk verschil. We leren in die interventies nadrukkelijk van elkaar. Een mooi uitwisselingsproces.”

Hein Kreuze kan dit alleen maar onderstrepen. Hij werkt al jaren bij de Crisisdienst Jeugd en heeft dus veel ervaring. “Wij kunnen rustig de boeman spelen, want we komen maar eenmalig. Wij houden de reguliere hulpverleners uit de wind zodat zij daarna ook verder kunnen met het hulpverleningstraject. Ik ben laatst in een LVB gezin geweest. De moeder had haar zoon verteld dat de man, waarvan hij dacht dat het zijn vader was, niet zijn vader is. Dit zei ze uit woede en omdat ze de controle over de situatie op dat moment kwijt was na een felle ruzie. Ik ben er rustig voor gaan zitten, heb gesprekken gevoerd, over hele simpele dingen om de rust terug te krijgen en het eindigde met een gezinskuffel. Mooi toch!”

Teamleider Stef van der Vorst vult aan: “Dat is onze kracht. We pakken alle vragen uit alle mogelijke hoeken op vanuit eenzelfde oogpunt: Wat is hier aan de hand, van wie is de crisis en wat moeten we doen om bedreigde situatie rondom een kind weg te nemen en op te lossen.”

Volwassenzorg, nieuwe meldcode en andere ontwikkelingen

Als hij een voorzichtige blik in de toekomst werpt dan ziet Stef van der Vorst dat de rust voorlopig nog niet wederkeert. “Wij gaan nu ontwikkelen richting crisiszorg 0-100 jaar in Nederland. Ik denk dat we over een jaar of twee ook de crisissen in de volwassenzorg gaan oppakken.”

Heeft het team daar wel zin? Hein Kreuze: “Ja, dat is wel een uitdaging. Maar eigenlijk maakt dat het alleen maar interessanter. Die oudere mensen hebben misschien ooit ook een jeugdtraject afgelegd. En ergens is het dan toch niet goed gelopen. Dus dat maakt het boeiend.”

Meldcode

Een andere grote verandering is de invoering van de nieuwe meldcode per 1 januari 2019. Als er vermoedens zijn van acute en structurele onveiligheid moet er melding gedaan worden bij Veilig Thuis. Dus alle meldingen moeten lopen via VT. Dat is ook nieuw voor de Crisisdienst Jeugd.

Eigen ambities

En tot slot werkt de Crisisdienst Jeugd ook aan haar eigen ambities. Stef van der Vorst: “Wat we afgelopen anderhalf jaar gedaan hebben is de professionals bij zowel de toegang alsook bij de GI meenemen in onze werkwijze. Bel ons niet om 2 voor 12, als er al crisis is, maar bel ons om 20 voor 12. Laat ons meedenken en ideeën aanbrengen om te de-escaleren. Onze medewerkers in de dagdiensten en uitrukdiensten zijn nu deels aanwezig daar waar het gebeurt. Bij gemeentelijke teams bijvoorbeeld. Dat willen we eigenlijk verder uitbreiden. Dan zijn we laagdrempelig beschikbaar en kunnen we doen waar we goed in zijn.”
